

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KOZLÓNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTKAY MENYHÉRT.
Helyettes szerkesztő:
BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Rákosi Jenő.

— Két czikk. —

I.

A mult század hatvanas éveinek végén egy fiatal írókból álló gárda keltette a közfigyelmet, melyet akkoriban gunyosan kávéschanki asztaltársaságnak neveztek. Tagjai közt volt Toldy Pista, ez a zseniális ujságíró, ki legelőször foglalta össze azokat az elveket, melyek alapján hazánkat és fajunkat szilárd alapra állítani lehetne. A daliásan szép Márkus Pistával, a társaság egy másik tagjával együtt korábban haltak el a magyar közéletre. Ez előkelő írói társaság tagjai közül, ha jól tudjuk, ma már csak hárman élnek: Rákosi Jenő, Dóczy Lajos és Berczik Árpád. Ez alkalommal Rákosiról akarunk írni, hogy lerójjuk iránta hálánkat, a miért fajunk ügyét egy hosszú életem át soha sem lankadó munkásságával, nagy tudásával és lángoló hazafiságával szolgálta. Ösztönöz ezuttal hálánk lerovására az a nemes buzgalom, az a bámulatra méltó lankadatlan agitálás is, melylyel a Vörösmarty-szobor megteremtésére eddigelé már 150 ezer koronát összegyűjtött. Neki, ki örök időkre szóló emléket teremtett egyik örök időnkig élő nagy emberünknek, mindnyájan adósai vagyunk.

Rákosi Jenő a magyar közélet harczaiban mindég előkelő szerepet játszott, szavának és lapjának véleménye mindég súlyosan esett a mérlegbe. Radikális kérdésekben pártunkkal soha sem volt most sincs egy nézetem, de azért mindég megbecsültük e lángoló magyar szív és világos, nagy tudású fej kohójából kikerült ellenvetéseket. Nem volt *politikai ellenség*, mint a Gajáriak, Pulszkyak, Tiszák, Bánffyak, hanem nemes *politikai ellenfél*, ki mindég választékos fegyverekkel küzdött, hogy azok hozzá és ellenfeleihez egyaránt méltók legyenek. Tollat mindég csak azért vett és veszt a kezébe, hogy vele sas módjára magasabb régiókba emelkedjék, hogy így

magasabb szempontokból ítélhessen emberek és helyzetek felett. A tintát többre becsülte, semhogy befeketésre használja. Politikai ellenfeleink között, kik a a hirlapírás terén működnek, ő a legnagyobb s tegyük hozzá mindjárt: ő a legrokonszenvesebb is.

Rákosi Jenőt a hirlapírás és a politika gazdag emberré tette és mi őszintén örvendünk ezen, hisz kiérdemelt díja ez a vagyon az ő megfizethetlen munkásságának. A ki képes egy ujságot oly magaslatra emelni, mint ő a Budapesti Hirlapot, az rászolgál a gazdagságra. Milyen visszataszító a Rákosi vagyonával szemben azoké a politikai felhizottaké, kik a politikában, a hirlapírodalomban egyaránt önmagukat és mindég önmagukat szolgálták. Rákosi csakis a nemzetet szolgálta s a nemzet finom ösztöne ezt megérezte és lapjának pártfogásával neki ezt meghálálta. Az apró emberek *bizalmi díjából*, az előfizetők pénzéből gyűlt össze a Rákosi szép vagyona. Tisztább és becsesebb vagyon ennél a világon nem képzelhető.

Egy alkalommal nem értettük a mi szeretett Rákosinkat s ez akkor volt, mikor ellene nyilatkozott a miniszterbuktatás azon szokatlan nemének, melynek neve obstrukció; mikor ellenezte a Bánffy-Tisza rendszer ellen késhegyre menő, ex-lex ellenes küzdelmet. Tudjuk, hogy ekkor is az alkotmányt féltette a szokatlan eszköztől, de kifelede számításból, hogy rákbetegséget sebesz kés nélkül gyógyítani nem lehet. A korrupt Tisza-Bánffy rendszer már érett volt a halálra s vagy ennek, vagy egész parlamenti rendszerünknek bukni kellett. Képzeljük el azt a züllést és sivárságot, melyet az obstrukció romjain győzelmeskedő Bánffy-Tisza had a hatalom további birtokában felidéz és csak ekkor itélkezzünk. Aztán az obstrukció néha olyan szolgálatot tesz a beteg parlamentnek, mint a lázbetegség az emberi szervezetnek: kitakarítja belőle a meggyülemlett, az életveszélyeztető kör-

anyagokat. Az idő és tények Rákosival szemben az ellenzéknek adtak igazat, az obstrukció sikerültével átalakult, egészségesebb lett a mi közéletünk. Azt hisszük, maga Rákosi örül most legjobban, hogy ez uttal nem neki volt igaza.

A Széll-korszakban sem pihen az ő fáradhatlan tolla és kimerithetlen, zseniális feje. Mindenütt ott látjuk őt, hol zavaros helyzetekből kell a kibontakozást keresni, hol nehéz akadályokat kell a haladás utjából elhárítani, vagy a hol egy súlyos követ kell a jövő számára alapnak lerakni. Lelki szemeivel visszavisszaszáll a dicső multba, hogy onnan vigaszt, bátoritást hozzon a félénk jelennek. Az ő munkája az ideális lélek szerencsés frigye a józan számító fejjel. Sőt, mintha öregségére ez a politikus poéta megifjodnék. Mintha csodálatosan visszatérne azokhoz a nagy ideálokhoz, melyeket ifju korában megtagadott. Igen, Rákosi Jenő most nyiltan hirdeti, hogy: *„Nemzet, melyben a maga erejének tudata és jövőndő nagyságának vágya nem él, a világban, a történelemben nem számít. Erő, mely célját nem szolgál, holt erő, lomha tömeg, mely önmagát nyomja, terhe saját magának.”* Máshol ismét ezt mondja: *„A magyar nemzeti törekvések szemhatára ott borult szűkebbre, mikor pörölni kezdtünk a nagy ideál reménye nélkül, az összevont közjogi keretek szűkebb határai között való élésre.”* Az igaz okot felismerve, aztán erre a következtetésre jut: *„Kell, hogy a történelmi nagyság, a történelmi dicsőség újra-éledésének és természetes folytatásának gondolata helyet foglaljon a magyar lélekben és magyar agyvelőkben.”* Igen, mert mint április 16-iki cikkében mondja: *„A puszta fennmaradás egy nemzet életének egész hivatása nem lehet. Hogy holnap is éljen, a mint élt ma, ez elegendő vágya lehet az agastyánnak, kit kikerülhetlen végzete biztos enyészett felétaszit, de egy nemzet, mely az örökkévalóságnak él, nem ismerheti a megvénülést.”*

Megérkeztek a tavaszi újdonságok

ez idén a szokottnál is sokkal nagyobb választékban

Valódi angol és francia női **ruhakelmék**, lyoni fekete és színes ruha- és blous-**selymek**, valódi párisi pongeis **selymek, deleinek és battistok, levantinok** stb.

Teljes mintagyűjteményeket kívánatra minden czikkéből bérmentve küldök a legnagyobb készséggel.

ROSENBERG GYULA

nagy divatáruházába

Miskolcz, Széchenyi-u. 40.

Maga Tacitus nem tudná súlyosabban kifejezni ezeket a megdönthetetlen, örök igazságokat. Ugy látszik, a mi Rákosink öreg fejével, teljesen megülledett, higgadt ítélletével másnak látja a 67-es kiegyezést, mint fiatalon. Deák Ferencz tudása és erkölcsi nagysága ekkoron talán az ő ítélletét is, mint sok másét, befolyásolta. Értjük mi a fiatal Rákosit, ki a Deák tekintélye előtt feltétlenül meghódol, de ez a feltétlen meghódolás soha sem indokolt, minthogy a tekintélyek is, mint emberek, tévedhetnek. Különbség csak az, hogy nem tévedhetnek annyiszor, mint a kis emberek. Ez a tekintély előtt való feltétlen meghódolás szerintünk éppen olyan szélsőség, mint annak teljes semmibe vétele. Ime az idő ráczáfolt a Deák Ferencz alkotására s Rákosi Jenő őszült fejével kénytelen a sorok között beismerni, hogy a 67-es kiegyezés keretei a mi nemzeti megismosodásunknak első rendű akadályai.

Lehet-e magyar imperiális politikáról addig szó, míg nemzeti létünk és fejlődésünk ki nem bontakozik abból az alárendelt helyzethől, melyben most sínlódik?

Bizony nem lehet. Nagyon csodálnók, ha ezt éppen a Rákosi Jenő éles szeme nem látná.

(Folyt. köv.)

A becsület.

Becsület! Mily rövidke s értelme mégis mily megmérhetetlen, néhány betű csupán, s vaskos kötetekben sem tudnók róla elmondani mindazt, amit elmondani lehetne és kellene arra nézve, hogy fogalma a maga tisztaságában álljon előttünk.

Vajjon mi is ez? Mi az alapja? — Megvan-e mindenkiben? Mi által lehet elveszteni? Mi által lehet megszerezni?

— Mind, mind oly kérdések, melyek lépten-nyomon foglalkoztatják a társadalom tagjait, melyeket szorgalmasan fel szoktunk állítani s melyekre adott feleleteinknek hibás és meg nem felelő voltát érezzük önmagunk; de annak a fel fogásnak, mely e feleletekben érvényre jut, vakon hódolunk, vakon vetjük magunkat oda, mint azok a szerencsétlenek, akiket valaha a többiek mulattatására dobtak volt a vadállatok elé.

Egy változatlanul örök forrásból fakadó tiszta fénysugár a becsület! Emberi természetünk, emberi mivoltunk adja meg ennek az igazi alapját, de — miként a napsugár is, ha különböző lég rétegbe jut — ez a sugár is megtörik ama társadalom és társadalmi osztályok, sőt egyeseknek gondolkozásmódja, felfogása és érzelmei szerint, melyeket érint s e megtörés után különböző színárnyalatot ölt magára.

És éppen ez az, a mi felette elszomorító!

Miért nem tudunk mi valamennyien egy egységes, teljesen azonos felfogást ápolni legdrágább kincsünk: a becsület felől? Mért nem tudjuk ennek értékét egyenlően mérlegelni; mért nem tudunk megegyezően gondolkozni ennek sértései s esetleges orvosszerei felől?

Ismertem egy ifjút. Alacsony sorsból küzdte fel magát; önerejéből lett emberré. Tetőtől-talpig becsületes volt. Jó barátok hálózta körül. Egy este elcsalták a kártya-asztalhoz; a könnyelműség, a mámor kezébe adták a kártyát. És ő veszített. A kártya-adósságot 24 óra alatt törleszteni kell. Ő erre nem volt képes; — golyót röpített az agyába s meghalt, mint *becstelen* (!) ember.

Ismertem egy másikat is, ki jó barátoknak tetteté magát egy ifju férj családjánál. És e családnak feldulta egész boldogságát, szennyes kezével és lelkével

bemocsolta annak tiszta alapjait s mikor a minden örömétől, üdvétől megfosztott férj kérdőre vonta őt: az erdő sűrűjében találkoztak s fegyverének gyilkos csöve egy általa mélyen sebzett szívet roncsolt össze és ugyanezzel földönfutóvá tett egy nőt s néhány ártatlan gyermeket. . . De azért *becsületes* (!) maradt.

És ismertem megint egy másikat. — Törekvő, jó indulatu ember volt; özvegy anyjának egyetlen támasza. . . Nem is, mert más czélt maga előtt, mint azt, hogy szülőjének örömet szerezzen s hogy kitartó, ernyedetlen munkájának eredményével viszonzza némileg azt a sok jót, mit tőle tapasztalt. Ismeretséget kötött egy ifju lánynyal, ki oly tiszta volt, mint a napsugár maga s teljesen méltó hozzá. Boldogságuk előtt nem állott akadály mindaddig, míg a járdák egyik üresfejú és szivü, léha koptatója szemet nem vetett a szép leányra. S ez az ember, akinek soha komolyabb foglalkozása nem volt, mint az, hogy magát a fegyverforgatásban gyakorolja, életére tört annak, ki szívében, lelkében nemes volt. Párviadalra hívta ki. Az anya és leány ezt minden törekvésükkel meg akarták akadályozni s mikor az ifju, a könyvek között zokogott esdeklő szavaknak engedett s elgondolva azt, hogy a párviadal esélyei édes anyját egyetlen támaszától foszthatják meg, a kihívást el nem fogadta: *becstelennek* (!) bélyegezték őt embertársai.

Még most is emlékszem arra a szenyves lelkületű gazdagra, ki másoktól elharácsolta vagyonával a társadalmi életben oly nagy szerepet játszott. Mindenki tudta róla, hogy nem tisztességes uton szerezte azt, a mivel rendelkezett; áldozatainak a száma óriás volt. Egy izben vizsgálat alatt is állott csalás miatt, de a panaszost pénzével el tudta hallgattatni s a vádját annak idejében vissza-

TÁRCZA.

Don Carlos.

A közönség jól mulatott. Tapsolt s tombolt lelkesedésében, s ismételtén hívta a művészt a lámpák elé.

„Don Carlos“ valóban kitett magáért.

A művészet fénykorában szível-lélekkel játszottak a „nemzet napszamosai“, ma már ez nem elég.

A színpadokon modern muzsa uralkodik. A mily előkelő, ép oly szeszélyes. A régi közönséget nem tudják felmelegíteni azok a szép — hideg üvegházi virágok.

A taps, az éljen még egyszer felzúgott, aztán legördült a függöny, s a közönség a sötét utcára lépett.

A fényből az éjbe . . .

Mily különös ez!

Az a festett világ igazi, mély érzelmével olyan jól esett nekem, hogy szinte megrázódtam a hideg, ködös éjtől.

Hanem a művészet varázsa olyan hatalmas volt, hogy a látottak és hallottak élnék benyomása alatt egy jókora darab fényt hoztam magammal az utcára.

Az ígézet most is fogva tartott.

Azok a rég letűnt alakok ott lebegtek előttem az éjben, mint apró fénypontok. Majd eltűnik a sűrű ereszkedő ködben, s mint valami mechanikus gépezet iczi piczi fekete figurái mozogtak tovább.

Silhouettek . . .

Igy halványultak el a hatalmas Julius Caesarok, a világhódító Don Carlosok magas alakjai is.

Csak én látom még Don Carlost, még itt is, a sűrű homályban is.

Egy utczasarakhoz támaszkodva legalább ott állt egy olyan alak, ugyanabban a kosz tűmben, mint a hogy csak néhány perczekei láttam a fényes színpadon.

Az alak megmozdult lépteim közeledtére. Tehát még sem volt ködkép.

— Uram, szólt éppen nem dörögve, hanem nagyon is csendesen, — uram, egy kéresem volna önhöz.

A hang kérésem reszketett az éjszakában.

— Szolgálatára állok.

— Hogy ki vagyok, azt úgy is látja ön, beszélt tovább. A bemutatás tehát felesleges volna.

— Ugy van.

— De azt nem tudja ön, hogy én — —

— Nos?

— Hogy hajléktalan vagyok . . .

— Egy Don Carlos?

— Ön csodálkozik? Mindjárt meg fog ön tudni mindent.

— Valóban . . . Szeretném tudni, hogy . . .

Don Carlos karon fogott.

— Ha önnek úgy tetszik, uram, lépünk abba a fényes kávéházba ott a sarkon. Én csak fényesen kivilágított termekben érzem magamat jól. A lámpák fénye az én éltető elemem.

S beléptünk a Pannonia kávéházba.

A küszöbön azonban egy szürke köpenyt borított magára a rejtélyes ember.

— Ez az én inkognitóm, mosolygott. A színpadon kívül nem igen szeretem mutogatni magamat.

— Miért?

— Oh! . . . Itt már nem értenek.

— Különös . . .

— Pedig úgy van. Minden évtizedben egyszer játszom csak, s most mind ritkábban kerülök a műsorra.

— Hogy-hogy?

— A közönség mindinkább hidegebb lesz. Maholnap örökre eltemetnek. Talán most iszom a bucsupoharat a saját halotti toromon.

S Don Carlos egy pohár sectet emelt ajkaihoz. Azután folytatá:

vonta és ezt az embert *becsületesnek* (1) tudta tartani mindenki.

S hogyan jutna eszembe az a szégyen jóra való fiú, kinek egyik családtagja valami nagyobb bünt követett el. Neki semmi, legkisebb része sem volt az egészben s mégis elég volt csupán családi nevét említeni, hogy megvetéssel forduljon el tőle mindenki; a szégyen, a *becstelenség* (1) teljesen érdemtelenül sújtotta őt is.

S felhozhatnék még ezer meg ezer esetet, amelyben a becsületességet különbözően fogja fel és ítéli meg a társadalom. De hát miért? Akinek nem elég az, hogy e hirtelenében felhozott példák végig gondoljanak, akinek nem elég Sudermannak „A becsület” című nagyszerű szindarabját végig nézni, hogy meggyőződjenek arról, miszerint a becsület felől való felfogás épen annyiféle lehet, ahány társadalom, ahány társadalmi kör, vagy ahány ember állította fel és követi ezt: tekintsen körül figyelemmel, társadalmi életünk e tekintetben fontos jelenségein, tegye kezét szívére s szabadítsa fel agyát az uralkodó elfogultságtól és előítéletektől és lehetetlen, hogy igazat ne adjon neked.

De hát mi lehet az oka ennek az elszomorító tapasztalásnak?

Mi lehet annak az oka, hogy manapság a becsület nem egy, a legtisztább márványból készült, elmondhatatlan szépségű, szennyet nem tűrő felséges szobor, melyről a sértésnek minden nyila visszapattan és visszahull annak fejére, aki azt rá dobta, hanem egy rettenetes szörny, mely — mint a feníciaiak telhetetlen Molochja — embertársunk kiöntött vérének követeli?

Ennek az oka semmi más, mint az az esztelen felfogás, amely az embernek *külső becsületét*, vagyis — mint Sudermann gróf Trast-ja mondja: azt az ár-

nyékot, melyet mi a közfelfogás fényénél vettünk, azonosítja a belső becsülettel, azaz birtokával mind amaz erkölcsi tulajdonságoknak, melyek nélkül a társadalomnak méltó tagjai nem lehetünk.

Nem mondom, hogy a külső becsület nem nyom a latban semmit. Távolról sem áll szándékomban azt állítani, hogy ennek megóvása nem képezne önmagunk iránt való kötelességünket; de határozottan állítom azt, hogy az csupán csak következménye a belső becsületnek, tehát hogy az nem olyan lényeges, mint ez utóbbi.

Es vajjon fényesebb lesz-e a belső becsületünk, ha azt külsőleg szüntelenül párbajokkal kell reparálnunk? . . . Ellenben, ha a társadalom esztelen felfogásával szembe állani elég erőseknek és bátraknak érezzük magunkat s a becsületnek kérdését nem állítjuk szüntelen a kard élére: vajjon becsületesek lettünk-e ennek következtében?

Én azt hiszem, hogy ezekre a kérdésekre tagadólag fog felelni mindenki, ki szívében és lelkében tiszta és nemes; ki szentségnek tekinti a becsületet, melyet mások pusztán nézete ép oly kevéssé ruházhat reánk, mint ahogy el sem vehet tőlünk soha!

A becsületnek párbajjal való megszerzése vagy reparálása a társadalom régi ferde felfogásából származik. Ettől a felfogástól szabadulni szeretnénk valamennyien, amelynek helytelenségét belátjuk mindannyian és mégis vakon hódolunk neki.

Meghódoltunk annak a felfogásnak is, melyet — az emberhez nem méltóan — az emberi becsület felől állított fel a társadalom s e meghódolásunk szintén csupán gyengeségünknek, gyámoltalanságunknak képezi bizonyítékát.

Azonban, a mint a társadalmi fejlődés menete is igazolja, hogy mihelyt a

társadalom tagjai tudatára jutnak saját erőiknek: a meghódolás korszaka véget ér. Bizony bizony nagy ideje volna már annak, hogy vége szakadjon a vak meghódolás korszakának a becsületről alkotott felfogás tekintetében is s hogy erre egy oly korszak következzen, amelyben a józan ész és a tiszta érzélem utmutásai mellett, szabadon választott, hozzánk méltó eszmék követésére törekednénk.

Tisztult felfogás a becsület felől: jöjjön el a te országod!

Német vigéczjárás.

— Pártoljuk a magyart! —

Itt a tavasz! A fecske, gólya megérkeztek. Ezekkel együtt megérkezett — a vigécz.

Azt hiszem nem szükséges a „vigécz” természetrajzával bővebben foglalkoznom, ismeri azt minden szaktársam, különféle fajjal, kellemetlen tolokodásaival egyetemben.

Igazi bosszuság nézni ilyen tavaszi időtájt az egyes vidéki szállodákat, melyek egyszersmind szállóhelyei, — hogy úgy mondjuk „főhadiszállásai” a különféle pertékákban utazó kereskedelmi alkalmazottaknak.

Onnan indulnak szét azután, mint valami központból, — elárasztani a jóra való, hiszékeny és könnyen becsapható vidéki polgártársainkat, — iparostársainkat!

Hát hiszen hints a fejedre hamut, kedves kisiparos társam s bünbánólag valljad be, — hogy bizony téged is csapott már be valamelyes tetszetős portékával házaló „vigécz”. Bizony, bizony becsapott — talán nem is egyszer! És még mindig hajlandó vagy velük szóba állani — még mindig felveszed velük a beszéd fonálát! — No lám! — Még sokszor németül is!

Nem elég, hogy komisz osztrák, vagy cseh portékákat szóz méregdrágán a nyakadba, de még habár csak néhány percze is, de

— Ma éppen egy évtizede, hogy ismét eljártam a kedves szerepeimet. A régi tüzzel, de nem a régi hatással.

— Volt szerencsém csodálni és bámulni önt a színpadon.

— Köszönöm. Ah! mikor még a régi közönségnek játszottam! . . .

A közönség . . . igen, a régi közönség . . . A mostani kezd felejteni.

— Talán még sem egészen.

Don Carlos öszébb húzta testén a bő szürke köpenyt, s csendesesen tette kezét a kard markolatára.

— Kardomra mondom, hogy a mi időnk lejárt. Nem a hősök kora ez, hanem az epigonoké. Menjünk!

Az utcán újra megborzongatott a hideg éj.

És Don Carlos?

A sötét éjben ott hömpölygött, ott gomolygott az ó- és középkor valamennyi számot tevő alakja. Az éji árnyak fejei a fellegetek érinték, míg lábai a sötét homályban enyésznek el.

Ott tolongtak a welszi bárdok, s Don Carlos feje most vált el a hatalmas óriási törzstől, majd a karok és lábak szakadtak le, s pár percze múlva már csak egy alak-

talán tömeg uszott oda fenn s most az is eloszlott.

Hír, fény, dicsőség, nagyság mind szerte foszlott.

Hermelin foszlányok . . .

De e dicső tettek, a babérkoszorúzott hősök árnyai feltámadnak halottaikból.

Ime, Don Carlos kardja most is fenn ragyog a ködben . . .

S Hamlet szelleme is hódít.

Hanem Caesar palástját ketté vágta már. Idegen, ismeretlen alakok mozognak körülöttünk.

Nemsokára eltűnnek a Don Carlosok, a Julius Caesárok.

Nagyon modern, nagyon realis lett ez a világ.

Az eszményit, a dicsőt mindenki megmosolyogja már.

Most már csak divat szerint illik sirni és nevetni

Tehát a társadalom *comme il faut* „kaczag” és „zokog.”

Most ez modern. Egy köny, egy mosoly . . . nem szabad pazarolni egyikkel sem.

Műveltek lettünk, olyan műveltek, hogy a csillogó, ragyogó ürességben sziveinket alá vetettük a divatnak.

„Le dernier mode.” Ez most a társadalom szignaturája.

S ettől a káprázatos fénytől törpülnek el a régi színpad régi alakjai.

Caesar palástja szemfedője a régi mesteri alkotásoknak. A szemnek sok jut ma, a szívnek vajmi kevés!

Don Carlos jól mondá:

— „Hajléktalan” vagyok . . .

Valóban az.

Milyen jól esett nekem a színházban az a klasszikus élvezet! Olyan jól esett, hogy az a darabka művészet, a mit az előadás után kihoztam magammal az utcára — még Don Carlos alakját is oda varázsolta az álomképek közé, midőn a legkellemesebb érzések közt elaludtam.

Hanem Don Carlos most is mellettem áll, s én most is élvezem képzeletben azt a régi, valódi művészetet.

Ez a villamos fény nem tarthat soká. A classica erőteljes alakjai újra előjönnek a kulisszák homályából, s akkor egyszerre eltűnnek azok a ragyogó külsejű divatbábok.

Hadd nevéssünk és sirjunk még egyszer szív szerint!

Igen . . . győzzön az antik!

Ovidius.

kivetkezett a jóraravaló magyar érületéből — s szinte megkívánja az a külföldi „vigécz“, hogy azért, hogy becsaphasson, *te fizamitjasd a nyelvedet a német szón*, — a helyett, hogy a magad anyanyelvén iparkodnék magyarul a lelkületedhez férközni. Botrányos állapot!

Itt a magyar földön, melyen minden magyar iparosnak „élni, halni kell“ — *törjük az idegen nyelvet, a betolakodó idegen kedvéért.*

Törjük, de nem sokáig!

Itt az ideje, hogy a magyar iparososztály végre-valahára tudtára ébredjen az ő magyarságának, itt az ideje, hogy megértse azt a vállig hangoztatott mottót, hogy pártoljuk a magyar nemzeti ipart s itt az ideje annak, hogy korbáccsal feleljen a német megszólitásra s bottal üzze ki lakásából, műhelyéből a betolakodó idegen nyelven gajdoló, idegen portékát ajánló — vigéczeket!

— Le a német invázióval! Vesszen, pusztuljon, a ki szégyel a magyarságért sikra szállani!

Ugy ismerem a magyar kisiparost, hogy ennek a felszólalásomnak meg is lesz a fogantaja!

UJDONSÁGOK.

— **Banket.** *Lischka* Emil vezérkari őrnagy tiszteletére, ki Miskolcraól áthelyeztetett, a helyőrség tisztikara pénteken este fényes bucsulakomát adott, melyen az egész tisztikar részvétele mellett a katonazene hangjainál a késő éjféli órákig a legvidámabb hangulat uralkodott.

— **Hymen.** Hymen rózsaláncza ismét egy szép pár boldogságát szőtte egybe. Dr. *Sid-lauer* Armin orvos eljegyezte dr. *Schönberger* Soma egri kir. törvényszéki orvos kedves leányát, özv. dr. *Fischer* Sománé szül. *Schönberger* Mariska urnót.

— **A gazdasági egyesület ülése.** F. hó 18-án a borsodmegyei gazdasági egyesület ülést tartott, melyen a szakosztályok javaslatát tárgyalák. Az *állattenyésztési* szakosztálynak a szarvasmarha tenyésztés és állatdíjazás érdekében tett javaslatát csekély módosítás után elfogadták. A *szőlő és kertészeti* szakosztály javaslata a felső-zsolczi faiskolaker mellett kertészlak és dohány-pajta céljaira használandó telek kibérlése iránt elfogadtatott, s a bérszerződés megkötése jóváhagyatott. A *növénytermelési* szakosztály javaslatai módosítás nélkül elfogadtattak. A szőlő és kertészeti szakosztály elnökségére *Kovács* Lajos választatott meg. Elnök felkéri Szathmáry Királyi Pál al-elnököt, hogy miután a Miskolcraon építendő lóistálló ügyében pénzügyi szempontból is kedvezők a viszonyok, építési bizottságot alakítson és az előmunkálatokat kezdje meg. A június hóban tartandó ló és szarvasmarha díjazás tartása elfogadtatott. A *sörárpa vásárnak* ez évben való tartása elhatározatott. — *Miklós* Ödön elnök az ülés berekesztése előtt megemlíti, hogy tudomására jutott, miszerint sok szőlős gazda, a ki kedvezményes karóért folyamodott, nem kapott karót és erről későn értesítették. Hogy ez ne ismétlődhessek a jövőben, a földművelésügyi miniszterhez felirat intéztetett, hogy a karók iránti kérvények lehetőleg február hó 1-ig elintéztessenek.

— **Gőzgépezelő és kazánvizsgáló bizottság.** A gőzgépezelő és a kazánfűtő vizsgálatokat ellenőrző bizottságokat a miniszterium tökéletesen reformálta. A *helybeli* bizottság elnöke *Wigner* Gyula kir. iparfelügyelő, tagjai *Krón* Ignác m. á. v. főmérnök, műhelyfőnök és *Spiegelhalter* Lajos m. á. v. mérnök, a fűtőház főnöke lettek. A vizsgák iránti kérvények az elnökhöz nyújtandók be.

— **Lótenyésztés.** A vármegyeháza nagytermében f. hó 18-án *Miklós* Ödön elnöklele alatt a megye lótenyésztési bizottmánya ülést tartott. Az ülés főtárgyát az képezte, hogy miként lehetne Borsodvármegye lótenyésztését tájfajták előállításával emelni. A bizottmány beható tanácskozás után hozzájárult elnöklő *Miklós* Ödön azon indítványához, hogy a június hóban Miskolcraon tartandó lódíjazás és vásár akalmával — melyen *D'Orsay* a mezőhegyesi ménes parancsnoka is jelen lesz — az ügyet részletesen megvitatták. A bizottmány jelen lévő tagjai kijelentették, hogy a ménállomásokon lévő ménekkel a gazdaközönség mindenütt meg van elégedve.

— **Turista pályázat.** A Borsodi Bükk-Egylet tevékenységét legközelebb nagy erővel indítja meg. Ennek előmozdítására *Alter Géza*, az egylet lelkes tagja negyven koronára rugó díjat tűzött ki. Ezt a díjat azon egyleti tag nyeri meg, a ki 1901-ben a legtöbb hivatalos kirándulásban vesz részt.

— **Meggyilkolt kereskedő.** Titokzatos gyilkosság tartja érthető igazgatóságban Szikszó közönségét. Az esetet a következőképpen beszélik: *Schwarcz* Jakab szikszói állatorvos, — hivatalos dolgai lévén itt — Miskolcra indult kocsin. Alig hogy kiindultak azonban a faluból, az utmenti árokban egy földön fekvő emberi alakot pillantott meg. Rögtön lezállt a kocsiról és az árok felé tartott. Az embert megvizsgálva, *Schwarcz* Zsigmond felső-mérai kereskedőt ismerte föl benne, ki holtan feküdt ott. A szolgabíró ságnál rögtön jelentést tett, mely a nyomozást megindította, kiderítették, hogy a szerencsétlen *fojtogatásnak* esett áldozatul. A tettes még ismeretlen.

— **Eső.** A múlt héten a pihekönnyű, kaczagó tavaszi blusokról beszélgettünk, melyekre az ibolyaillat leheli rá az első napsugár költészetét s ma már az ostorszerű piszkos esőcseppek furódnak a föld göröngyei közé, melyek így felázva oyanokká lettek, mint a búbajos menyasszony, aki hófehér ruhájából kivetkezve, mélységes gyászba öltözött.

A szürke esős napokban nincs költészet, csak véghetetlenül mélységes benyomása a minden iránt érzékeny, csöppnyi változásra megmocczanó beteg lelkekre. . . Az eső, a kíváncsian földbefurakodó vízcsöppek sohase voltak szépek, sohasem teremtettek, mindig csak romboltak. Az eső sárrá kavarja a port s rátapad. És bármiként tipord is lábbal, nem rázható le, sőt minél jobban tiprod, annál magasabba csap fel, hogy eltemessen.

Az eső csuf, az eső hallatlan. Nem is szereti senki. Amint az első felhő felkerül az égre, előbujnak az elefántfüllű, meg a gummiköpenyek, az esernyők, meg a galucsnik, amelyeket az esőre agyarkodó emberiség talált fel a sajtó biztonságának megvédésére. . . És elrejtőzködnek az emberek, a felgyürt gallérok mögöl csak a szél-től pirosra csipett orrok viritanak elő s az esernyő alól nem látszik csak egy fejtel test, mely egyelőre ismeretlen irányban tör elő.

Hol van ebben az időben költészet? Ki nek nyujt gyönyört ilyen idő? Hacsak a sirásoknak nem, akinek a kapája jobban hasítja a feláztatott földet, mint a napsugártól teleitatott egymásba kapaszkodó göröngyöket s akik jól tudják, hogy ez a tavaszi eső a halál előpostája, amely behatol a porusok minden rejtett zugába, biztosan elszállítja a maguk fakó, szintelen utasaikat. . .

— **Furcsa eset** történt a napokban éjjel *Szirákon*, melynek a község köztisztviselőiben állott bírójá esett áldozatul. — Mint nekünk írják — a község négy legrosszabb legénye mulatott a korcsmában. Szélesjókedvűk volt. Este 10 óra után az egyik községi kisbíró figyelmeztette a legényeket, hogy a mulatsággal hagyjanak fel s a cigányokat kiakarta parancsolni a korcsmából, ezt az em-

bert azonban úgy kidobták a korcsmából, hogy alig tudott feltápáskodni. Nemsokára ezután a községi bíró *Podola* József lépett a korcsmába s előbb a cigányoknak parancsolt hallgatást, azután pedig a négy legényt akarta kiharancsolni. A négy legény *Czike Sándor*, *Tuba Imre*, *Györki Ábris* és *Balázs Ferencz* amint a bírót meglátták, bezárták a korcsmaajtókat, a korcsmarost kilökték a korcsmaszobából s elkezdtek huzatni a cigányokkal, a bírót pedig arra kényszerítették, hogy tánczoljon. A bíró vonakodott megtenni kívánságukat, de a legények addig verték, míg nolens-volens tánczolt-ugrált. A korcsmaros az ablakon át nézte a jelenetet s mikor látta, hogy a bíróval mi történik, a község házára futott segítségért, honnan meg is jöttek, de már akkor *Podola* József bíró a földön fekvé fetrengett. *Szélhűdés érte.* Mikor pedig a korcsmaros a községi alkalmazottakkal betört a korcsmába, hogy a bírót kimentsék, ezekre késél támadtak, úgy, hogy nagy nehezen lehetett őket lefegyverezni. Az időközben előhívott csendőrség elfogta a négy legényt. *Podola* bíró eszméletlen állapotban szállították haza a lakására, ahol másnap reggel meghalt.

— **Iskolaépítés.** Onga községben új állami iskolát fognak építeni 11304 korona költséggel. Az új iskola úgy a pedagógiának, mint a közegészségügynek s a mai kor igényeinek teljesen megfelelő lesz. A község képviselő testülete különben most terjesztette be a létesítendő állami iskola építésére megszavazott törlesztési kölcsön ügyében hozott határozatát a költségvetéssel együtt törvényhatósági jóváhagyás végett.

— **Hasznos madarak védelme.** Valahára történt valami a mi szegény kis szárnyas troubadurjaink érdekében is; — amit oly régóta sürgetünk s aminek az elérése végett annyit agitáltunk. A hasznos madarak kivételnek immár a „vogelfrei“ állapot veszedelme alól. *Darányi* földművelésügyi miniszter a mezőrendőrségi törvény alapján rendeletileg intézkedett a hasznos madarak védelme dolgában. A rendelet felsorolja azokat a madarakat, a melyeket ezentul nem szabad derüre-borura fogdosni, öldödni, pusztítani, a melynek fészket nem szabad szétrombolni, sem tojásaikat elszedni. Hogy az éneklők legtöbbje ide tartozik, az természetes. *Pacsirta*, *fülemile*, *kenderike*, *csiz*, *tengelicz*, *rigó*, stb. szabadon, bátran, félelem nélkül röpködhet ezentul mezeinkben és erdeinkben, melyeknek hol van hazája. Csakis hatósági engedéllyel szabad ezentul ilyen madarat fogni, tojását, fészket elszedni s így is csak tudományos célra és korlátolt számban (tíznel többet nem), sőt korlátolt idő alatt, minthogy az engedély tízennégy napnál többre nem terjedhet. Postán, vasuton, gőzhajón csakis szállítási engedéllyel szabad szállítani a hasznos madarakat. Az engedély minden idevágó fajtáját a szolgabíró, városokban a polgármester, esetleg a tanács adja. Akik vétének a rendelet ellen, azokat megbüntetik. Ezt a rendeletet minden községben kihirdetik s a mezőőröket külön kioktatják rá. Az ellenőrzés pedig erdőőrnek, utfantartási személyeknek, minden ilyen hatósági személynek egyaránt joga, sőt kötelessége. Hogy a földművelésügyi miniszter e rendeletét kivált erdősz- és gazdakörökben a legnagyobb tetszéssel fogadják, az bizonyos. De így fogadja azt az egész művelt közönség is, a melynek van érzéke az iránt, hogy meg tudja ítélni, mily megbeosúlhatetlen a hasznos madarak rovarpusztító munkássága.

— **„Magyar Korona Gyufa“** A *Pojatzi Fl.* és *Társas* deutschlandsbergi gyufagyáros által „Magyar Korona Gyufa“ felirattal forgalomba hozott gyufa tárgyában a kereskedelemügyi miniszter valamennyi magyarországi másodfoku iparhatósághoz a következő körrendeletet intézte: „Tudomásomra jutott, hogy a *Pojatzi Fl.* és *Társas* deutschlandsbergi gyufagyáros cég gyufáit a valóságnak meg nem felelő „Magyar Korona Gyufa“ felirattal el-

látott dobozokban hozza forgalomba. Miről a hatósága alá tartozó elsőfoku iparhatóságokat azzal értesítse, hogy a mennyiben akár feljelentés, akár közvetlen tapasztalat útján tudomásukra jutna, hogy a fentemlített kihágást valaki elkövette, az illető ellen a megtorló iparkihágási eljárást azonnal tegyék folyamatba.

— **Családi konfliktus.** András ur világlátott ember. Megjárta Amerikát, elsajátította az angol erkölcsöket, Texasban egy hajszál híján majd meglinchelték, ahogy ő mondja szociális érzelmei miatt, amiből kaján ellenségei holmi lókötetést akarnak kihozni, ez azonban czudar ráfogás. András ur correct gentleman mivolta kitűnik abból is, hogy minap egy félliter pálinkát egy hajtsára bevédelt, a miért kedves feleségétől olyan három pofot kapott, hogy az Seper kávéházat a washingtoni Fehér háznak nézte s imádott feleségének csak egyet adott vissza, a többi ellen lovagias érzülete tiltakozott. — Ebből a pofból kerekedett a konfliktus. A feleség válópört emlegetett s egyelőre lehuzta András ur képéről a bőrt s a radnai szűzre megesküdtött, hogy ezt a lóköti gardériót leforrázza, ha a portájára teszi a lábát. A lovagias férfi szörnyen elbusult ezen — a gentlemanlike minden szabályával ellenkező — elbánáson s ebben a hangulatában azon meggyőződésre jutott, hogy egy ilyen asszony, egy ilyen világ, egy ilyen állapot nem érdemel meg hozzá hasonló férfiakat, ő tehát bucsut mond az életnek. — Diktum-faktum, egyszer csak rémülten látja a nyelves asszony, hogy élete párja ott lóg a körtefán, tulajdon azon a kötélén, melylyel esküvőjük napján ősi szokás szerint megvámolták őket. — Hogy történt, hogy nem, az összecődült szomszédok idejekorán levágták az elkeseredett embert, a ki ma váltig azon évődik: micsoda nagyszerűsége van még az ő élete fenntartva, hogy az ég ura visszahozta erre a hitvány földre, amely semmikép sem érdemli meg, hogy oly férfiak tapossák porát, mint ő.

— **Helyreigazítás.** „Hivatali változás” czim alatti közleményünket a következőleg helyesbítettük, hogy Martonfy Béla elhalálozásával a miskolczi kir. tvszéknél üresedésbe jött telegkönyvvezetői állásra, az ügy miniszter tényleg Dancs Gyula ideiglenesen nyugdíjazva volt telegkönyvvezetőt nevezte ki, illetőleg rendelte be.

— **Öngyilkosság.** Nagy Pál János 61 éves m.-keresztesi lakos a feletti bánatában, hogy fia mindig követelte vagyona átíratását, kivél e miatt állandó veszekedésben élt, e hó 19-én felakasztotta magát, miután előbb jól lerészegedett.

— **Czigányok a törvényszék előtt.** Egy egész karavánra való cigány állott csütörtökön a törvényszék előtt. Bozontos szakállu, vadtekintetű férfiak, piszkos, mozdulatlan képű asszonyok voltak tagjai e díszes kompániának, melynek lelkét a hireves cigány-familiának leszármazottja, *Kolompár Mari* képezte. Ennek vezetése alatt lepték el a mult év őszén tartott vásárokat azon szándékkal, hogy a közelgő télre holmi ruhafélével lássák el magukat, már természetesen amugy ősi cigány szokás szerint. Hatodmagával indult *Kolompár Mari* e kirándulásra, melynek eredményét néhány pár cipő, czizma, felső ruha, selyem kendő, szóval mindennemű előmozdítható, s könnyen elrejtethető ingóság képezte. A lopott holmiknak azonban nem igen vehették hasznát, mert a csendőrök csakhamar pártfogásukba vették az egész karavánt, féltve őrzött kincseivel együtt. A fogházban áttelelt cigányokra azután kimondták az ítéletet, mely *Kolompár Mari* 7 havi börtönnel, társait pedig két és három havi fogházzal sújtja. A hurokra került Fárao-ivadékok, jóllehet esz nélkül tagadtak a tárgyalás alkalmával, — az ítéletben nagy bölcsen megnyugdottak.

— **Garázda részeg.** Nagy csődületet okozott tegnapelőt a Buzatéren Horváth János napszámos, egy kissé mélyen nézve a kancsó

fenekébe, részeg fejjel oly garázdalkodást vitt véghez az utcán, hogy az ott őrt álló rendőr kénytelen volt egy kissé csendesebb viselkedésre inteni. Még csak ez kellett a bortól és pálinkától teljesen átszellemült atyafinak. A rendőr intő szavát nemcsak hogy teljesen figyelmen kívül hagyta, hanem midőn ismétlen csendre intették, mint egy fenévad ugrott neki a kötelességét teljesítő rendőrnek, ki csak odasiető társai segítségével volt képes a dühöngő embert ártalmatlanná tenni. De nem imponált neki a teljes aktióba lépett rendőrség hatalma sem, annyira, hogy habár kezét alaposan megkötözték, nem volt hajlandó egy lépést sem tenni. Nem maradt más hátra, minthogy folyton rugdalózó lábait is ártalmatlanná tegyék. Minthogy azonban most már legjobb szándéka mellett sem tudott volna menni, csakhamar kerítettek egy talicskát, melyre a részeg, de azért még folyton kiabáló atyafit rá fektetve, a zajongó utcán gyerkőczök kísérlete mellett beszállították a rendőrségre.

A miskolczi északi és déli kerületi országgyűlési

Képviselő-választók név- és lakjegyzéke

darabonként 30 fillérért

Szelényi és Társa

könyvnyomdájában kapható.

x **Megtekintésre méltó tavaszi ujdonságok.** A legújabb remek színezetű gyapjú-, selyem-, zephir- de laine- és voile-kelmék, legdivatosabb ruhadiszek, selyem- és mosó bluzok, jupon. Francia és angol gyártmányu nap- és esőernyők, csipke- és szövet-függönyök, futó- és szalon szőnyegek, ág- és asztalterítők, menyasszonyi kelengyék, női és gyermek-harisnyák s egyéb divatcikkek-különlegesség **Dancz József** divatruházában Miskolczon, Széchenyi-utca 31. sz. a. kapható. 3...10

x **Tavaszi bevásárlásaimból haza érkező,** felhívom a n. é. közönség szives figyelmét az ez alkalommal különös gonddal megválasztott és rendkívüli dúsz választéku tavaszi és nyári ujdonságaimra. **Rosenberg Mór** Széchenyi-utca 49. (Erdey Kálmán vaske- reskedésével szemben.) 5-10.

x **Dunky fivérek** cs. és kir. udvari fényképészek műterme **városháztér 20.** naponta a n. é. közönség rendelkezésére áll. — Hol művészi kivitelű szép képek készülnek jutányos árak mellett. A kapu bejáratnál állandó képkiallítás.

Színház, művészet.

** **Színház.** A pótidény sehogysem üt be. Nap-nap után üres ház, nincs közönség. A műsor rossz, az előadások szintén rosszak, szóval a pótidény ilyen körülmények mellett elmaradhatott volna. A közönség nem érdeklődik, elhidegült a színház iránt, ezt mutatja az a körülmény is, hogy daczára a bérletnél tett kedvező feltételeknek, bérlő alig van.

Igaz, hogy az üres házak egyik fő oka a botránnyosan rossz műsor és a hasonnemű előadások. A pótidényben alig volt operette előadás. de volt annál több színmű, dráma, szóval komoly darab, de rossz előadás. Pedig az igazgató ur nagyon jól tudja, tudhatná, hogy közönségünk főleg az operetteket kedveli, s elég, ha 1-2 komoly darab megy egy héten. Az igazgató ur azonban Vihary titkár uralmával úgy állítja össze a műsort, hogy a közönségnek minden kedve elmegy a színházbejárástól. Pedig a miskolczi

közönség messze vidéken híres a színpártolásról, csak tudni kell vele bánni; de hiába emeljük fel szavunkat ez irányban, hiába szólunk e miatt a téli idényben is, az mind csak kiáltó szó volt a pusztában s nem jutott el az igazgató ur füléhez.

Az előadások — mint már jeleztük — rosszak. Nem egyes szereplőkről beszélünk, mert hiszen a társulat egy néhány tagja nagyon jó erő, — igaz, hogy rossz tagok is vannak, mint a *Ferenczy* helyett szerződött *Tábory* komikus, a kinek épenséggel semmi hivatottsága nincs a komikus szerepeket játszani, — de szólunk az előadások vontatott, lassu menetéről, azokról az instrukciókról, melyeket a szerző darabjához írt, s a melyek alig, sőt be sem lesznek betartva; a lépten-nyomon előforduló akadozásokról és hiányosságokról. A folytonos akadozás oka a sugó, nem sug folytonosan a szereplő megakad, mondat közben bizonyos szünetet tart, a mivel természetesen el van rontva a szerep, de el van rontva az előadás is.

Ha mindezek elő nem fordulnának, a darabok jól mennének s volna közönség. A mostani viszonyok mellett azonban ne csodálkozzék az igazgató ur, ha üres a színház, mert első sorban és főképen ő a hibás, de hibás a közönség is, mert a pótidényben volt jó előadásban premier, „A bölcső”, „A bor”, volt vendégszereplés is, a mikor ugyan csak üres volt a színház. Próbálja meg tehát az igazgató ur a hátralevő pár napra a műsort jól összeállítani, ügyelni, hogy a felsorolt hiányok elő ne forduljanak, s biztosítjuk, hogy a közönség ismét vissza nyeri régi kedvét s megtölti a színházat. Hisszük és reméljük, hogy meg lesz szavunknak a kívánt eredménye s a közönség az idény utolsó estéin sűrűn fogja felkeresni a színházat, a mely meghozza az igazgatónak anyagilag is azt, a mit a pótidény első felében elveszített.

Csütörtökön Hercegy Ferencz „Ocskay brigadéros“-a ment. Az előadásnak az kölcsönzött nagyobb érdekességet, hogy Tisza Ilona szerepét *Csókáné* játszotta, a ki művészi játékával méltán kiérdemelte a meg-meg ujuló tapsot, a mely minden jelenése után felhangzott. Dili cigányleány szerepét *Raskó Erna* igyekezete daczára sem tudta érvényre juttatni. Tisza Jutka kis szerepében *Egyed Lenke* beugrása Váradi Margit helyett csak dicséretére vált. *Csiky Ocskay*-ja ez este is kitűnő alakítás volt.

Pénteken félhelyárral az „Aranymember” került színre. Az előadás, a melyben *Csókáné, Raskó, Várady, Csiky, Györe és Réti* vettek részt, általában kielégítő volt.

Szombaton volt a pótidény második premier estéje, a mikor is „A bor”, *Gárdonyi Géza* új darabja került bemutatásra. *Gárdonyi* ismert alakjait: *Göre Gábor, Durbints* sógort, *Kátsa* cigányt egy népszínmű keretébe illesztve vitte a színpadra. A magyar parasztot élethűbben még nem mutatták be, mint *Gárdonyi* „A bor“-ban. A darab kissé hibás szerkezete daczára is kitűnő, meséje gyenge, sovány, de gyönyörűen van megoldva azáltal, hogy az asszony a bor miatt hagyja el urát s mikor ismét találkoznak, bort tesz ura elé e szavakkal: „igyék, ha jól esik”. Tartalma röviden a következő:

Baracs garázda legény, a ki nagyon szereti a bort. A sors összehozza a falu legszébb leányával, de mikor a kezét elnyeri, meg kell ígérnie, hogy soha bort nem iszik, nehogy az asszonyban kárt tegyen. Fogadalmát hét évig megtartja, míg aztán egy napon öcsöce — a ki szintén korcsmai verkedés miatt volt elcsukva — hazakerül és ennek öröme felkeresi *Göre Gábor* bíró uram, *Durbints* sógor. Asztalhoz ülnek, a hol aztán a vendégsereg és feleség unszolására *Baracs* gazda is iszik. Ettől elmegy az esze és végül megveri az asszonyt és kiveri a házból az egész rokonságot. Menekülés közben magukkal viszik 7 éves fiát is. Mikor *Baracs* gazda józan lesz, már

késő. Mindent elvesztett és ezzel boldogságát is tönkretette. Egy ideig csak valahogyan tűri a csapást, de azért a szomszéd asszony rágalmait, melylyel felcsúszott, a legkeményebben visszaütötte. Végül fiát óhajtja látni, s átmege a szomszéd faluba, a hol felesége kis fiával tartózkodik, itt aztán a gyerek összebékíti ismét a szerető házasságot, s az asszony bort tesz az asztalra ura elé.

Az előadás nagyon jó volt. *Csiky* Baracs Imréje legjobb alakításai közé tartozik. A bortól feldühödött paraszt gazdát, a gyermeke és felesége után busuló apát kitűnően játszotta; különösen a második felvonásban, mikor busul gyermeke után, volt nagyon jó, a mint bus kedvét viggá változtatta, s fűtyni kezdett. Baracsét *Csókáné* alakította, takaros menyecske volt, ugyszintén *Ráthonyi* Stefke is helyrevaló menyecske Eszter szerepében. *Tábori* Göre Gábor bíró ur halás szerepéből sem tudott elfogadhatót nyújtani, ellenben *Réti* Durbint sátor szerepét nagyon ügyesen játszotta és a közönséget „ögye mög a fene” mondásával sokszor megnevetette. *Ernyei* Kátsa cigányt ügyesen alakította. *Raskó* Erna, *Halmay* Cornélia, *Győre* Mészáros és a többiek jók voltak.

CSARNOK.

Felébredtem . . .

*Felébredtem csillag szemed sugarán,
Mint a virág: a hajnalnak harmatán.
Akkor kezdtem legelsőbbben szeretni,
Hogy szemednek rám löveltek sugári.*

*Nem tudom, hogy meddig tart e boldogság?
Mulandó-e, vagy örökké valóság!
Örök lehei . . . olyan, mint a menny üdve,
Ha szerelve, ráborulsz a keblemre!*

Don.

Gyöngyike.

A nyitott ablakon keresztül a tavaszi levegő ibolya-illatos lelke áramlik szét . . .

Hófehér, patyolat ágyán, lebontott hajjal, lázas fényben villogó szemekkel, Gyöngyike pihen.

Homlokára fényes glóriát tűz az imbolygó, csalfa napsugár.

— Tavasz ez vajjon? . . . Istenem, itt a tavasz s én nem járom a mezőt, nem szedem koszoruba az első virágot, nem csokolhatom le az ibolya kelyhében rezgő tavaszi harmatcseppet, nem üdvözölhetem a tavaszt. Fázom a napsugártól, reszket a lelkem, az ibolya és a nárczis illatos levegő mámorától.

Könnyü batiszt kendőjét keskeny, sovány kis kezeivel az ajkához szorítja, hogy elfojthassa a köhögést.

Majd lassan, fájdalmasan emelkedik fel a párnák közül s egy tekintetet vet az átellenes tükörbe . . .

— Istenem! . . .

S az ágy csipkái közé hull vissza . . . Agyában rendre kering a sok-sok édes emlék, a sok tavaszi emlék, midőn boldog Gyöngyike volt . . . a falu gyöngye . . . a falu ibolyája.

A könnyü tavaszi szél átsuhan a függönyökön s csókdossa szelíden a haldokló leány halvány orcáját. S a tavaszi szellő szerelmes csókjától pir önti el a halott halvány arcot, lázas, forró pir . . . olyan, mint akkor . . . akkor . . . midőn a szép nyalka

Lovasy Laczi magához ölelte a csárdásban s a szenvedélytől égő ajkával vakmerő csókot lehelt a Gyöngyike fehér vállára.

Hallja a zugó, harsogó zenét, a párok vidám, szerelmes kaczagását, Lovasy vallozásait, amint a boldogságtól áthatva szerelmesen súgta: „Forrjon össze sziveddel szívem . . . Vidd el magaddal e kis ibolyát, amely szerényen kíván meghúzódni boldogságod koszorujában . . . Vidd el magaddal és őrizd meg gonddal, mert jól esik majd tudnom, hogy nem kívántál emlék nélkül elválni tőlem . . . Adj helyet még e két szál gyöngyvirágnak is és lelkem megnyugvást lel, mert helyettem szól majd hozzád és tolmácsolja szívem érzelmeit” . . .

Mért nem tartott örök ideig az táncz, hadd pihent volna mérhetetlen időnkig a nyalka legény domboru melle fölött.

Elhalt a zenének utolsó üteme, a szenvedélyes, tüzes csárdást lágy, szerelmes, ringó keringő váltá föl.

Jártak a tánczot a boldogság mysteriumával övezve addig, míg csak észre nem vette Lovasy Gyöngyikének homlokáról alá hulló tiszta, igaz gyöngyeit.

Egy csinos kis leány vizet árult a benyilóban.

Gyöngyikének, a lázas, kipirult, szerelmes leánynak olyan jól esett az a pohár viz. Fenéig üritette.

Egy kissé összerázkódott, ennyi volt az egész s azután olyan szomorú lett a bálban.

A tavasz aztán leszedett róla minden felesleges ékességet . . . Az arca rózsáit veszedelmes pir váltá fel, a szeme csillogását lázas, beteges ragyogás, csengő kacaját rekedtes köhögés.

Hófehér patyolat ágyán, lebontott hajjal, lázas fényben villogó szemekkel Gyöngyike pihen.

A nyitott ablakon keresztül az ég kékjét nézi.

— Istenem! Milyen szép kék az ég! . . . Miért is van az, hogy ezt csak akkor veszi észre az ember, midőn már — késő.

Mire újra eljő a tavasz, mire a természet ismét új életre ébred, ő m r a jobb, a boldogabb világnak lesz szépséges virága és nekünk nem marad meg más, mint az édes, a boldog emlékezés.

Castus.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol — és kézirátokat vissza nem ad.

Érdeklődőknek Miskolcz. Elolvastuk mi is *Edelman* Mór nyílt levelét, de arra neki nem válaszolunk. Nem válaszolunk azért, mert *Edelman* ur egy kissé későn érkezett abbéli alaptalan vádjával, hogy mi antiszemita vagyunk. Ő akkor igyekszik zavarni a vizet, a mikor ama zivatart okozó cikkekünkkel keletkezett hullámok már minden téren lecsillapodtak, elcsendesültek. Szóval *Edelman* ur a licitációra későn érkezett. Nem válaszolunk másodszer azért, mert minden józanon gondolkodó ember látja, hogy *Edelman* urat, mint mindig, agy most is a szeréplési és feltűnési vágy vezérli. Az istenért! Hiszen már oly régóta semmit sem hallottunk *Edelman* urról! Városunk egész nagy közönségét valláskülömbőség nélkül ideges nyugtalanság fogta el: mindenki szív-szorongva kérdezte egymástól: Hol van a derék *Edelman*? . . . Hol van a magyarságnak ez a buzgó apostola, hogy nem nyilatkozik és lángszavának rettenetes erejével nem

üt szét a harcizók között? A kínos szorongás és nyugtalanság tegnap azután véget ért. A város közönsége megkönnyebbülten lélezett föl, mert *Ime Edelman* ur a „Borsodmegyei Lapok“-ban nyilatkozott. Nyílt levelet intézett *Bizony Ákos*, pártunk elnökéhez, melyekben tudomására adja mindenkinek, a kiket illet, hogy ő a párt nagy választmányából kilép s a bekövetkező választások alkalmával szavazó jogával élni nem fog. És miért cselekedte mindezeket? Azért, mert mi (már t. i. a „Szabadság“ szerkesztői és munkatársai) az ő nézete szerint antiszemita vagyunk, Oh szent eggek, rátok appellálunk! Ti tudjátok, hogy nincs bennünk egy csepp vér, egy parányi izom, mely át ne volna hatva a felebaráti szeretet meleg érzelmétől. Szeretünk mindenkit valláskülömbőség nélkül egyaránt, de meg is mondjuk mindenkinek az igazat valláskülömbőség nélkül egyaránt. No de tegyük föl — a mi rólunk föl nem tehető — hogy csakugyan antiszemita vagyunk. Hát ebben az esetben is lehet-e szabad-e a mi büneinkért a pártot felelőssé tenni? Szabad-e magyar embernek egy neki nem tetsző hírlapi cikk miatt legszentebb meggyőződését elfojtani, politikai jogáról lemondani? Nem lehet és nem szabad! Nagyon vékonyan áll az olyan emberben a politikai meggyőződés, a ki annak gyakorlatiáért árt, ellenszolgálatást követel. Tudja meg mindenki, hogy mi, a kik a „Szabadság“ lapot írjuk, nem vagyunk rabszolgák. Nekünk a függetlenségi párt csak azt az egyetlen utasítást adta, hogy a függetlenségi eszméknek és elveknek hű és tántoríthatatlan harcosai legyünk. Ki meri azt állítani, hogy nem azok vagyunk? A mi a közélet egyéb ügyeit, a megyei és városi közigazgatás dolgait illeti, ezekben teljesen függetlenül, a magunk legjobb meggyőződése szerint ítélkezünk és járunk el. Mi azonnal letennénk és darabokra törnénk a tollunkat, mihelyt minket legtisztább meggyőződésünk szolgálatában vagy a magyarság védelmében akár párt, akár más hatalom megakadályozna. Most azonban nagyon meg vagyunk rökönnyödvé. Ha egy egész ország támadna ellenünk, nem félnénk; de *Edelman* urtól — szó ide, szó oda — mégis csak félnünk. Emlekezik-e még Ön, mi történt most két esztendeje? *Edelman* ur nyíltan, a világ előtt megfenyegette az egész Franciaországot. Nemes haragjában kijelentette, hogy nem megy el a párizsi világiállításra. Nem is ment el. A kiállítás ugyan meg volt *Edelman* ur nélkül is, maradandó érdemet és dicsőséget hozott a magyar iparra. De vajon kérdés, vajjon a bekövetkező képviselőválasztás megtörténhet-e majd *Edelman* ur nélkül, a ki szavazatának ára fejében a magyar nyelv védelmének teljes leszerelését követeli?! . . . Ki tudja, vajjon ennek a kérdésnek megoldása nem fog-e nagy nemzetközi bizonytalanságokat előidézni?! . . .

Értesítés.

A borsodmegyei királyi pénzügyigazgatóság által a folyó 1901. évre összeállított III. osztályu kereseti adó javaslatokat előtűntető lajstrom azok megadóztatása tekintetéből, kik a mult 1900. évi adó kiróvás ideje óta ezen adómon alá tartozó üzletet nyitottak és foglalkozást kezdtek, vagy kiknél a folyó évre történt I. és II. osztályu kereseti adó összeírása alkalmával már segéd lett felvéve, hivatalunkhoz áttűtetett. Ennek folytán a jelzett adólajstrom az 1883. évi XLIV. t.-cz 18. §-a értelmében a lajstrom 1—160 tételéig április 16-tól 24-ig, a lajstrom 161—253. tételére nézve április 17-től 25-ig, a lajstrom 254—294. tételére nézve április 20-tól 28-ig, a lajstrom 295—325. tételére nézve április 21-től 29-ig bezárólag Miskolcz város adópénztári hivatalánál (8) nyolcz napi közszemlére kitétetik oly célból, hogy a javaslatokat az érdekeltek megtekinthessék és netáni észrevételeiket megtehessek. Ezen észrevételek a fenti határidő alatt írásban a királyi pénzügyigazgatóságnál, később pedig az adókvető bizottságnál terjeszthetők be. Megjegyzetjük, hogy a javaslatok összegéről az adózó felek külön is értesítetnek.

Miskolcz, 1901. év április hó 15-én.

Miskolcz város adóhivatala.

Értesítés.

Az 1890. évi I. t. cz 47 §-a értelmében eszközölt összeírás alapján kirótt községi közmunka válts díj — egyénekenkinti előírás befejeztetvén, — ezen körülményt oly felhívással és hozzáadással hozzuk az érdekelt közmunka kötelesek tudomására, hogy a terhekre előírt közmunka váltság díj tartozásuknak folyó évi április 1-én esedékessé vált féle részét 8 nap alatt alulírott hivatalnál annál inkább fizessék be, mivel ezen határidő letelte után a hátralékosok ellenében a kényszer behajtási eljárás fog alkalmazásba vétetni.

Miskolcz, 1901. április hó 20 án.

Miskolcz város adó pénztári hivatala.

Már megjelent.

A

Kisipar sorsa.

a magyar kereskedelmi és iparkamarák irodalmi pályázatán pályadíjat nyert munka

Irta:

SUGÁR IGNÁCZ

a miskolci ker. és iparkamara h. titkára.

A 12 ivre terjedő munka ára fűzve 2 kor 40 fillér.

Már megjelent.

SZLAVKOVSKY IMRE

takaréktűzhely- és épületlakatos

MISKOLCZ, Horváth-utca 12. sz. a.

Elő miskolczi motorhajtásra berendezett

Alapított 1853.

lemez- és lakatosáru üzlet.

Ajánlom újonnan berendezett nagyszabású műhelyemben készült **elejes és asztal-tűzhelyeimet**, mindenféle nagyság és kiállításban, falazva kül-, belföldi és majolika cserepekkel; — ugyancsak teljes vasból, csakis a legjobb anyagból s ezekből állandó nagy raktárt tartok készletben. Abban a helyzetben vagyok, hogy elegáns és csinos alakban, valamint gondos, czélszerű kivitelben mintaszerű és e mellett szolid és tartós munkát állíthatok elő, úgy, hogy bármely szolid konkurencziával versenyezhetek.

1-6

Ismét-elárusítók kedvezményben részesülnek.

Elvállalok továbbá **épületvasalásokat, folyosó-, lépcső és sír-rácsokat, vaskapukat, Wertheim-szekrényeket** a leg egyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Rajzokkal és költségvetéssel szívesen szolgállok.

Kösz-kályhákat napi 60 fill. díj mellett kölcsön adok.

Olcsó tűzhely bevásárlási forrás.

Alulírottak bátorkodunk a nagyérdemű közönség figyelmét

a Weyrauch Kristóf és Társa-féle gyorsan száradó és szagtalan

BORSZESZ PADLÓFÉNYMÁZRA

felhívni. — Ezen fénymáz a legjobb padlómaázoló szer, gyorsan szárad, szagtalan, igen tartós és mosható is. Kapható tisztán, szín nélkül, továbbá sárga és barna színekben. 1 kilos üveg ára 2 kor 40 fill., 1/2 kilos üveg ára 1 kor. 30 fill.

Főraktára Miskolcz és vidékére

Weidlich Pál fűszer-, bor- és magkereskedése „a fekete kutjához”
MISKOLCZON.

8-10

Tisztelettel Weyrauch Kristóf és Társa.

Könyvnyomda

A SZABADSÁG
kiadóhivatala

Könyvkötészet

SZELÉNYI és TÁRSA

Doboz-gyár

Miskolcz,
Széchenyi-utca 34

**Könyv- és hírlap-
kiadó hivatal**

Egy teljesen felszerelt sodronyágybetét műhely szabad kézből eladó.

Czim megtudható a kiadóhivatalban.

SIMON FRIGYES

kőfaragó- és sírkő-telepe

Miskolcz, Vay-ut 3. sz.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség b. figyelmét dusan felszerelt üzletemre felhívni.

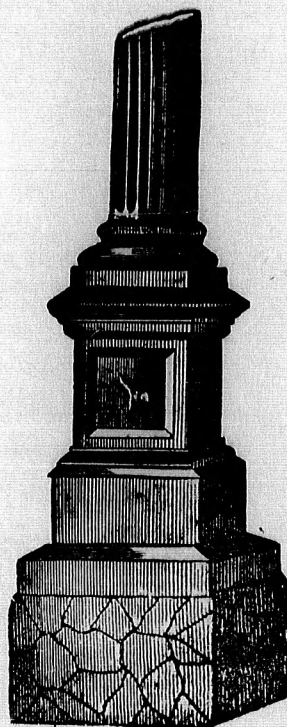
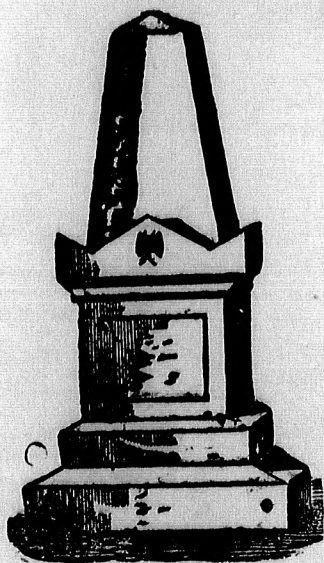
Granit és márványokat

a legválasztékosabb színben raktáron tartok, ugymint **fekete svéd, sötét és világos sziléziai gránitokat, norvég labrador, világos, sötét és fekete sziléziai és karrarai márványokat.**

Saját készítményű **trachit-köböl** a legjutányosabb árban készítetek

sír- emlékeket,

sírszegélyeket, valamint teljes sírboltokat. Szoboralakokat elvállalok szent vagy világi jellegűeket, a legművészesebb kivitelben.

Építész urak figyelmébe különösen ajánlom **kő-lépcsőimet** tagozattal. **Függőlépcső 3 frt 50 kr., síma lépcső 2 frt 80 kr.** folyó méterenként.

Mély tisztelettel

Simon Frigyes.

10697. szám.

Hirdetmény.

A diósgyőri m. kir. vas- és aczélgyár által 400 korona évi fizetéssel díjazott alsó-hámori

szülésznői állás

1901. évi július hó elsejével betöltetik.

A diósgyőri m. kir. vas- és aczélgyárhoz 1901. évi június hó 1-ig benyújtandó pályázati kérvényekhez melléklendő lesz:

1. Magyarországon érvényes szülésznői oklevél vagy annak hiteles másolata.
 2. Az eddigi működésről szóló hatósági orvosi bizonyítvány.
 3. Hatósági (erkölcsi) bizonyítvány.
- Diósgyőr, 1901. évi április hó 17-én.

Diósgyőri m. kir. vas- és aczélgyár

Técsei,

kir. tanácsos, gyárfőnök.

Hirdetmény.

A közegészségügy rendezéséről szóló 1876. évi XIV. t. cz 13 ik fejezetének módosítása tárgyában alkotott 1887. évi XXII. t. cz. a kötelező védhímlőötást rendeli el. E szerint a szülők, gyámok s általában mindazok, kik gyermekekről gondoskodni tartoznak, kötelesek ezeket életüknek első évében, amennyiben valóságos hímlőt ki nem állottak, védhímlővel beótatni és 12 ik életévük betöltése előtt ugyanezeket újra ótatni. Az első ótásra kötelezett gyermekek közül azokat, a kik helybeli születésűek, időző-jegyleneknek általam az ótáshoz behíva, mely határidőre azokat a szülők, gyámok, vagy gondozók megfürdetve pontosan behozni tartoznak. A másutt született ótásra kötelezett gyermekek szülei és gondozói külön idézés bevárása nélkül tartoznak gyermekeiket valamely ótási napon az ótáshoz behozni. Az első, valamint az újraótatások május hó 1-én kezdődnek, miről a szülőket, gyámokat és gondozókat azzal értesítem, hogy az ótás mindenki részére ingyenes, s hogy ezen ingyenes ótások a városi orvosok által minden hét szerdai és szombati napjának d. u. 3 órakor a városháza orvosi termében fognak eszközöltetni. Értesítem továbbá arról, hogy a gyermekek magánorvosok által is beóthatók, ezen körülményt azonban megelőzőleg valamely ótási napon az ótási bizottságnak a szülők bejelenteni, s az ótást teljesítő magánorvostól nyert bizonylatot ugyanott bemutatni tartoznak. Az első és újraótatásra kötelezett gyermekek az ótás után 8 napra az ótás helyén az ótóorvosnak bemutatandók, s ha az ótás sikertelen maradt volna, az nyomban ismétlendő. Aki ezen kötelezettségének meg nem felel, 50 frtig terjedhető pénzbírsággal büntetetik. Aki a gyermek beótatására van kötelezve, ha ebbeli kötelezettségének eleget nem tesz, a hatóság által ugyancsak 50 frtig terjedhető bírsággal fog büntettetni. Es ha kötelezettségének újabb meghagyására sem tenne eleget, a bírság 300 frtig emelhető fel. Figyelmeztetem tehát a szülőket, gyámokat és általában mindazokat, kiknek felügyelete alatt ótásra kötelezett gyermekek vannak, hogy az ezen hirdetményben felsorolt kötelezettségüknek pontosan eleget tegyenek, nehogy mulasztásaikat a törvény szigorával legyek kénytelen büntetni.

Miskolcz, 1901. április 15.

Soltész N. Kálmán, polgármester.

Pártoljuk a magyar ipart!

Legjobb Csontlevélpapír

„Adria”

HAZI GYÁRTMÁNY!

Versenyez a külföld elsőrendű készítményével

A párisi kiállításon az „Arany érem”-mel kitüntetve.

KÉSZITI

Csász. és kir.

udvari szállító

RIGLER JÓZSEF EDE

PAPIRNEMÜGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPESTEN.

Lövy József fia Stamberger B. Kardos József Ferenczi B. Verő és Társa Gedeon András uraknál kapható

ANGOL DIVATÁRUHÁZ

Kalap és fehérnemű árak:

Gyermekkalap és sport-sapkák	70 krajczártól.
Fiukalapok minden színben	90 krajczártól.
Férfi kalapok legújabb divatu	1 forinttól.
Férfi kalapok valódi angol nyulszór	2 forinttól.
Nyakkendők minden elgondolható árban és kivitelben.	
Férfi és fiu fehér és színes ingek minden árhoz.	
Zsebkendők valódi vászon és batizst, tuczatja	2 forinttól.
Férfi, női és gyermek harisnyák nagy raktára.	
Nap- és esőernyők	1 forinttól.
Vállfűzők , valódi halesont	1 forinttól.
Dus választék sétapálczák, keztük, nadrágtartók, illatszerek, szappanok fogtisztító Oaloden, Odol.	

A legolcsóbb, szabott árak.

BRAUNFELD FERENCZ

**czipő-, kalap-
férfi-divat áruháza**
MISKOLCZ,

Városháztér 20., Dunky Fivérek fényirdája alatt.

A nagyérdemű vevő közönségnek oly nagy előnyt nyújt el nem ért versenyképesség, valamint legelőnyösebb kiszolgálás által, hogy már a legcsekélyebb bevásárlásnál is **készpénz** takarítható meg.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek, a meg nem felelők készséggel becseréltetnek.

Czipő árak:

Gyermek czipők , sárga és fekete bőr	50 krajczártól.
Leányczipők , gombos és fűzős	1 forinttól.
Leányczipők , nagyobb gombos, fűzős sárga, fekete	1 frt 40 kr.-tól.
Női bőrczipők , fűzős és czugos	2 frt 60 kr.-tól.
Női zergebőr czipők , gombos, fűzős és czugos, sárga, fekete	3 forinttól.
Női sevro lakk és keztü-bőr czipők	3 frt 50 kr.-tól.
Férfi jó minőségű bőrczipő	2 frt 60 kr.-tól.
Férfi borjubőr czipő , czugos és fűzős	3 forinttól.
Férfi sevro lakk és keztü-bőr	4 forinttól.
Dus választék haj- és fogkefék stb. stb.	

A legolcsóbb, szabott árak.

Ikt. 3923.
1901.

Hirdetmény.

A miskolczi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közzé tétetik: miszerint a magyar államvasutak Bánréve—Ózd vonala számára az alább megnevezett határokon kisajátított területekről elkészített összeírás, térkép és egyedi kimutatás hitelesítésére a helyszínére a következő határnapok tűzhetnek ki, ugymint: **Sajó-Várkony** községre nézve **1901. május hó 8. délelőtti 1/2 10 óra a ccenteri állomásra.**

Az érdekeltek felhivatnak, miszerint netaláni észrevételeiket a fennebbi határnapon a bizottság előtt előterjeszszék, különben a kisajátítás és a felvett térfogat, ugy a feljegyzett szolgálmalak s jogosultságok iránti kifogásaik többé tekintetbe nem jöhetnek.

Együttal felhivatnak mindazok, a kik a fennebbi határokon a fentebb hivatott vasut számára kisajátított területekért járó és az egyedi kimutatásban kitett kártalanítási összeg mennyiségére nézve ellenvetéseket tenni akarnak vagy ezen összegre bármi czim alatt igényt tartanak: ezeket **1901. évi május hó 6-ig** ezen telekkönyvi hatóságnál annál bizonyosabban bejelentsék, minthogy a később jelentkezők észrevételeire s igényeire semmi tekintet nem lévén, a kisajátítási és kártalanítási összeg annak és azon mennyiségben fog kiadatni, akinek nevére és a mely összeggel az az egyedi kimutatásban ki van téve, a bekeblezett vagy felülkeblezett tételek pedig ezentul a kisajátított területről hivatalból le fognak töröltetni.

Az összeírás, térkép és egyedi kimutatás a telekhivatalban betekinthező. Kelt Miskolczon, a kir. tvszék, mint tkvi hatóságnál 1901. április 10-én.

Hudák,

kir. törvényszéki bíró.

1997. sz.
tk. 901.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolczi kir. tvszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy B. Fleischer putnoki kereskedő czég végrehajtatónak Bárdos (Czikora) Pálné szül. Bárdos Pap Angela végrehajtást szenvedett elleni 87 kor. 18 fill. követeles és jár. iránti ügyében a miskolczi kir. törvényszék területén levő: I. A l.-daróczi 37. sz. tjkvben a † 1. r. sz. 77. hrsz. foglalt kertre 4 kor. II. A l.-daróczi 37. sz. tjkvben a † 4. r. 85 hr. foglalt házra, udvarra 320 kor. III. A l.-daróczi 37. sz. tjkvben a † 5. rsz. 798. hr. foglalt szőlőre 42 kor. IV. A l.-daróczi 37. sz. tjkvben a † 6. rsz. a szőlőre 24 kor. kikiáltási és pedig a 38. sz. tjkvben foglalt † 2—13. sorban az ingatlanokra is vonatkozó — az egész ingatlanokra a végrehajtási törv. 156. § a alkalmazásával. V. A l.-daróczi 38. sz. tjkvben a † 1. r. 78. hrsz. egész kertre 1 kor. kikiáltási árban a végrehajtási törv. 156. §-a alkalmazásával. VI. a l.-daróczi 275. sz. tjkvben a † 1. r. 290/a. hr. szántó és rétre 277 kor. VII. Ugyanezen tjkvben a † 2. r. 327 hr. szántóra 88 kor. VIII. Ugyanezen tjkvben a † 3. r. 461. hr. szántóra 41 kor. IX. Ugyanezen tjkvben a † 4. r. 620/a. hr. szántóra 162 kor. X. Ugyanezen tjkvben a † 5. l. 659. hr. rétre 35 kor. XI. Ugyanezen tjkvben a † 6. r. 786. hrsz. szántóra 28 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, hogy a fenti megjelölt ingatlan az **1901. június 17-ik napjának d. e. 9 órájkor** L.-Daróczi község házában megtartandó árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Miskolcz, 1901. márczius hó 17-én.

A kir. tvszék tkvi hatóság

Hudák,

kir. tvsz. bíró.

Tavaszi ujdonságok!

Daczára a naponként fokozódó áremelkedésnek, előlegesen tett nagyobb mérvű bevásárlásom folytán azon helyzetben vagyok, hogy az alant felsorolt cikkeket **még a régi árban árusíthatom.**

Tessék az alábbi árjegyzéket elolvasni s annak valódiságáról személyesen meggyőződni.

<p>Duplasz. divatszövetek minden kivihető mintákban 22, 24, 26, 28, 30 kr.</p> <p>Legujabb pepita és más kivitelű mintákban, méterje 52 krtól feljebb.</p> <p>Tavaszi kosztüm-kelme, 120 cm. széles, gyönyörű kivitelben, méterje 86 krtól feljebb.</p> <p>Duplasz. fekete kelme méterje 26 krtól feljebb.</p> <p>Fekete kelme, 120 cm. széles, tiszta gyapju, méterje 56 krtól feljebb.</p> <p>Kamgarn kelmék, egyszínű 120 cm. széles, a legdivatosabb színekben, méterje 72 krtól feljebb.</p>	<p>Vásznak 1 vég 30 rőf creas vászon 3.50, 4.50. 1 vég 30 rőf Rumburgi pamutvászon 4.85 és feljebb.</p> <p>I finom szövetgarnitúra (2ágy és 1 asztalterítő) 4 frttól feljebb.</p> <p>Futószőnyegek, 65 cm. széles futószőnyegek mtrje 23 krtól feljebb. 90 cm. széles futószőnyegek méterje 54 krtól feljebb.</p> <p>Csipkefüggönyök 100 cm. széles, méterenként 22, 28, 30, 38, 42, 50, 60, 65 kr. 120 cm. széles mtrként 70, 85, 120</p> <p>Csipkefüggönyök egy pár (2 ablakra) 3¹/₂ méter magas 3.20, 3.80, 4.—.</p>	<p>Jó mosó kartonok méterje 20 krtól feljebb.</p> <p>Francia zefir és selyem battisztok nagy választékban, valamennyi kiválóan szép mintákban, legjobb minőségben, gyönyörű kivít l.</p> <p>Férfi és női fehér ingek, Sima fehér férfi ing 90 krtól feljebb, női ing csipkével vagy himzés-sel diszítve 65 krtól feljebb.</p> <p>Férfi alsó nadrág erős Copperből 6 drb 4.95 frt francia szabás, szegélyezett övvel, legjobb minőség, 6 drb 6.50 frt.</p> <p>Női és férfi zsebendők 85 krtól feljebb.</p>
---	--	--

Fekete és színes gyermek, női, valamint férfi harisnyák, ing-blousok, miderek, keztük, női és férfi nyakkendők, harisnyák, csipke, szalag, selyem, disz-zsinór, aplikáció és mindenféle szabókellékek legolcsóbb árban kaphatók.

Nap- és esőernyők nagy választékban. Sírkoszorúk nagy választékban állandóan raktáron.

AMERIKAI ÁRUHÁZ

Városház-tér 1. MISKOLCZ (Breuer-palota.)

Miskolc város legolcsóbb bevásárlási forrása.

— Legjobb a dr. FORTI-féle sebtapasz. —

Forti László eredeti gyártmánya.

Legkiválóbb hatása van és biztosan segít mindennemű sebnél. Egési sebnél a fájdalmat rögtön csillapítja, megszünteti és rövid használat után meg is gyógyítja. Női emlőbajoknál, minden nemű gyuladások, megkeményedések, csúszos és rheumatikus bántalmaknál, daganatok- és sérüléseknél, sőt még a legidültebb sebnél is a legsikeresebben hat. A gyúléseket megérleli, felfakasztja és rövid idő alatt begyógyítja. Ezeken kívül még számtalan, itt fel nem sorolt esetben nyújt biztos gyógyulást.

A dr. Forti-féle tapasz már 80 év óta nagy elterjedtségnek örvend, mely idő alatt érkezett számtalan hála-elismervény és köszönő irat, mind annak kitűnő gyógyhatásáról gondoskodik.

Forti László

Mint hogy az utóbbi időben sok értéktelen hamisítvány is került forgalomba, szíves figyelembe ajánlom a csomagon levő aláírást, védjegyet, valamint a pecséten látható F. L. betűt Osakis a Forti László aláírással és védjegyével ellátott tapasz a valódi. Az utánzatok használatától mindenkit óva intek, mert ezek inkább kárára, mint hasznára vannak a szenvedőnek.

(A ki egy olyan csomagot beküld, mely a tenti aláírással és védjeggyel ellátva nincsen, jutalomban részesül, mert a hamisítókat folytonosan törvényileg üldözöm.)

Árak: nagy csomag 1 frt, közép nagyságú 50 kr., kisebb 35 kr. Kapható a készítőnél a gyárban: Forti László Budapest, II. ker. Iskola-utca 24. Seidl-féle ház. Póráktár: Török József gyógyszerháza és dr. Egger gyógyszerész, Váci-körút 17. Kapható továbbá valamennyi budapesti és minden nagyobb vidéki gyógyszerhárból.

Eladó rózsafák.

Nagyságos Szathmáry Király Pál felsőzsolczi kertészetében több ezer darab 1 és 2 éves

rózsafa

telve bimbóval, 800 fajban, 1 koronától feljebb, jutányos áron **eladó.** Megrendelhető Csontos Antal főkertésznel, Felső-Zsolcán.

Hirdetmény.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy **Miskolczon, Széchenyi-utca 69. sz. Debreczey Dániel-féle házban,** a volt Makra Mátyás-féle üzlethelyiségben, saját gyárunkban készült

vas-, réz- és kerti butor, sodronyágybetét és sodronyfonat gyártmányokból nagy raktárt rendeztünk be

és azt február hó 20-án megnyitottuk.

Raktáron tartunk saját gyártmányu, szobaberendezésekhez szükséges **vas- és rézbutorokat, sodrony ágybetéteket, összecusukható kárpitozott ágyakat, vas mosdókat, ruhaállványokat és fogasokat, továbbá kerti butorokat, sodrony kert- és sárkerítés fonatokat, homokhányó rostákat stb. stb.**

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, raktárunk megtekintését ajánlva, maradunk tisztelettel

FÖLDY ANTAL és TÁRSA.